

Številka: 06235-3/2018-1 22025
Datum: 5. 4. 2018

ZADEVA: POROČILO O DELU NA PODROČJU LOBIRANJA ZA LETO 2017

A. UVOD

Lobiranje je v Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 11/69 – uradno prečiščeno besedilo; v nadaljevanju: ZIntPK) urejeno v uvodnih določbah in posebnem, VIII. poglavju, v 56. do 74. členu ZIntPK, kršitve, z znaki prekrška, pa urejajo kazenske določbe od 77. do 79. člena ZIntPK. V uvodnih določbah (14. točka 4. člena ZIntPK) je lobiranje opredeljeno kot delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, pa tudi na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil v drugih zadevah, razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov ter postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobirancem (funkcionarji in javni uslužbenci, ki sodelujejo ali odločajo pri obravnavi in sprejemanju odločitev, navedenih v 14. točki 4. člena ZIntPK), ki je vzpostavljen z namenom vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja odločitev, navedenih v 14. točki 4. člena ZIntPK.

Temeljni namen ureditve lobiranja v ZIntPK je učinkovit nadzor lobiranja in drugih nejavnih vplivov na odločanje v zadevah javnega pomena ter s tem krepitev transparentnosti dela formalnih centrov moči in odločanja na državni in lokalni ravni, spodbujanje strokovnosti in uspešnosti pri uresničevanju javnega interesa ter spoštovanje načela demokratičnosti in enakopravnega dostopa posameznikov in interesnih skupin do postopkov odločanja o zadevah javnega pomena. Poudarek ureditve v ZIntPK je na nadzoru in ne toliko na statusnih vprašanjih dejavnosti lobiranja v širšem pomenu. Za razlikovanje med splošnim pojmovanjem in zakonsko ureditvijo lobiranja po ZIntPK je potrebno upoštevati naslednje:

- nejavni stik med lobirancem in lobistom oziroma predstavnikom interesne organizacije,
- namen vplivanja na odločanje znotraj javnega sektorja v zadevah javnega pomena in
- vplivanje oziroma lobiranje se izvaja v interesu, imenu ali na račun določene interesne organizacije.

POMEN IZRAZOV – 4. člen ZIntPK:

»**lobiranje**« je delovanje lobistov, ki za interesne organizacije izvajajo nejavno vplivanje na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil pri obravnavi in sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov, pa tudi na odločanje državnih organov in organov lokalnih skupnosti ter nosilcev javnih pooblastil v drugih zadevah razen tistih, ki so predmet sodnih in upravnih postopkov ter postopkov, izvedenih po predpisih, ki urejajo javna naročila, in drugih postopkov, pri katerih se odloča o pravicah ali obveznostih posameznikov. Za dejanje lobiranja šteje vsak nejavni stik lobista z lobiranci, ki ima namen vplivati na vsebino ali postopek sprejemanja prej navedenih odločitev;

»**lobist oziroma lobistka**« (v nadaljnjem besedilu: lobist) je oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je vpisana v register lobistov ali oseba, ki opravlja dejanja lobiranja in je zaposlena v interesni organizaciji za katero lobira oziroma je zakoniti zastopnik ali izvoljeni predstavnik te interesne organizacije;

»lobiranci oziroma lobiranke« (v nadaljnjem besedilu: lobiranci) so funkcionarji in javni uslužbenci v državnih organih in organih lokalne skupnosti ter pri nosilcih javnih pooblastil, ki odločajo ali sodelujejo pri obravnavi ter sprejemanju predpisov in drugih splošnih aktov ter odločitev iz 14. točke tega člena, s katerimi z namenom lobiranja komunicira lobist;

»interesne organizacije« so pravne osebe zasebnega prava in druge pravno urejene oblike združevanja fizičnih ali pravnih oseb, v imenu in na račun katerih lobist opravlja dejavnost lobiranja.

B. GLAVNE AKTIVNOSTI NA PODROČJU LOBIRANJA V LETU 2017

B1. Usposabljanje in ozaveščanje

Komisija za preprečevanje korupcije (v nadaljevanju: komisija) je v okviru svojih nalog, z namenom ozaveščanja čim širšega kroga potencialnih lobirancev, o zakonskih obveznostih ZIntPK na področju lobiranja in obveznostih lobirancev, izvedla več usposabljanj, vezanih na vsebino lobiranja in problematiko na tem področju, kot npr. na Ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo, Ministrstvu za finance, Občini Vojnik, Direkciji RS za vode, Finančni upravi RS in Ministrstvu za zdravje. V okviru sodelovanja z Upravno akademijo Ministrstva za javno upravo je komisija izvedla dve splošni predavanji na temo lobiranja. Nadalje je v okviru svojih nalog imela več sestankov, povezanih z vsebino lobiranja, kot na primer v poslanski skupini Demokratične stranke upokojenev Slovenije, s predsednikom Državnega zbora RS in z vodji vseh poslanskih skupin, na Ministrstvu za javno upravo in Ministrstvu za pravosodje.

Poleg navedenih aktivnosti je komisija v okviru pristojnosti s področja lobiranja odgovarjala na telefonska ter pisna vprašanja. Skupno je v preteklem letu odgovorila na 36 telefonskih vprašanj. Največ vprašanj se je nanašalo na konkretne stike oziroma na vprašanje, ali je določen stik lobistični stik ali ne. Komisija je prejela in odgovorila na 14 pisno zastavljenih vprašanj.

B2. Neposredno izvajanje, koordiniranje, usmerjanje in nadzorovanje na področju lobiranja

ZIntPK določa obveznosti tako lobistom kot tudi lobirancem. Lobiranci, med katere sodijo funkcionarji in javni uslužbenci, morajo poročati komisiji o vsakem lobističnem stiku v roku treh oziroma desetih dni (npr. v primeru prepovedanih ravnanj lobistov). Registriranim lobistom pa ZIntPK določa obveznost letnega poročanja za preteklo leto. Rok za oddajo njihovega poročila je 31. januar oziroma najkasneje v 30 dneh po prenehanju veljavnosti registracije.

Komisija je tekom leta 2017 spremljala in sproti analizirala vse posredovane podatke v poročilih lobirancev o lobističnih stikih. V primerih zakonitega lobiranja so se podatki vnesli v interne evidence lobiranja in hkrati med podatke, ki se objavljajo na spletnih straneh komisije (<https://www.kpk-rs.si/sl/projekt-transparentnost>). V primerih, ko so bile ugotovljene nejasnosti ali odstopanja od zakonskih standardov, je komisija zahtevala dodatne podatke bodisi s strani lobista, lobiranca ali interesne organizacije.

Komisija je v preteklem letu prejela sedem prijav in na lastno pobudo uvedla en postopek zaradi suma kršitve ZIntPK.

Komisija je, po prejemu letnih poročil registriranih lobistov o njihovem delu za leto 2016, opravila analizo in ugotovitve primerjala s podatki iz poročil lobirancev. Analiza in primerjava podatkov je pokazala določena razhajanja v obsegu oziroma številu lobističnih stikov.

V zvezi z ugotovitvijo, da je ob primerjavi poročil med lobisti in lobiranci o lobističnih stikih prišlo do odstopanj oziroma razlik, ki so kazale na morebitne kršitve lobirancev zaradi opustitve poročanj o lobističnih stikih, kot to določa ZIntPK in 94. člen Poslovnika Komisije za preprečevanje korupcije (Uradni list RS, št. 24/12), je komisija v letu 2017

preverjala resničnost podatkov in navedb v poročilih lobistov tudi s poizvedbami pri državnih organih in lobirancih pri katerih so lobirali lobisti ter uvedla prekrškovne postopke v tistih primerih, kjer so bili podani znaki prekrška v skladu z ZIntPK. Ugotovitve komisije so bile, da v večini primerov niso bili izpolnjeni vsi znaki lobiranja oziroma sploh ni šlo za lobiranje. V petih primerih, kjer je bilo ugotovljeno, da so podani vsi znaki prekrška, je komisija uvedla postopke.

Na podlagi prejetih poročil tako lobirancev kot lobistov za preteklo leto, komisija ugotavlja, da lobiranci svojih dolžnosti nadzora identifikacije lobistov in zakonskih določb o obveznosti poročanja o lobističnih stikih ne izvršujejo. Komisija zaznava, da javni uslužbenci in funkcionarji določenih stikov, ki imajo vse znake lobističnih stikov, ne dojemajo kot lobiranje in o njih ne poročajo. Na drugi strani pa poročajo o stikih, ko ne gre za lobiranje npr. stiki z drugimi funkcionarji ali javnimi uslužbenci (stiki v razmerju javni sektor – javni sektor). Na to kaže veliko število poročanj v preteklem letu, ki pa nimajo elementov zakonitega lobiranja skladno z določbami ZIntPK.

Podatki o dejavnosti registriranih lobistov kažejo, da jih kar 58 od skupno 68 v preteklem letu sploh ni izvajalo dejavnosti lobiranja, kar nakazuje na dejstvo, da je lobiranje pri nas še vedno v razviju. Po oceni komisije je poklic lobista v Sloveniji še vedno nerazvit, saj registrirani lobisti predstavljajo le peščico vseh lobističnih stikov. Komisija si aktivno prizadeva, da bi register lobistov zaživel, med drugim tudi s sprejetjem systemskega načelnega mnenja (v letu 2016), ki določa obvezno registracijo za člane v društvih, sindikatih, zbornicah in podobnih organih združevanja ter odvetnikov in zunanjih svetovalcev. Gre za primere, ko posameznik ne izpolnjuje zakonskih pogojev (ni ne registriran lobist niti ne spada med izjeme), izkazuje pa namero lobirati za določeno interesno organizacijo.

Iz prejetih poročil lobistov, ki so jih komisiji posredovali do konca meseca januarja 2017 (za leto 2016), je razvidno, da je višina zaslужka lobistov zelo različna, plačilo pa so po razpoložljivih podatkih prejeli le trije lobisti. Cenovno storitev lobistov bo verjetno v prihodnosti oblikoval trg. Zagotovo pa ni mogoče primerjati zneskov plačil lobiranja s tujino oziroma tistimi državami, kjer ima lobistična dejavnost zgodovino.

Komisija je v letu 2017 z namenom boljšega razumevanja in izvajanja določb o lobiranju ter natančnejše določitve vsebine lobističnega stika sprejela Dopolnitev systemskega pojasnila o lobiranju glede obveznosti poročanja o lobističnih stikih, ki potekajo po elektronski poti, ki je javno objavljena na spletni strani komisije.

B 3. Izrečene sankcije

V zvezi z ugotovljenimi kršitvami zakonskih določb ZIntPK, ki se nanašajo na lobiranje v letu 2017, je komisija kršiteljem izrekla prekrškovne in upravne sankcije.

a) Upravne sankcije

Upravne sankcije so: pisni opomin, prepoved lobiranja za določen čas ali izbris iz registra. Komisija je v letu 2017 zaradi neporočanja registriranih lobistov izrekla 16 pisnih opominov.

b) Prekrškovne sankcije

Komisija je na podlagi prijav lobističnih zapisov v postopkih lobiranja izrekla pet opozoril lobirancem, kjer je ugotovila, da so podani znaki prekrškov, ki so zapisani v ZIntPK (77. člen). V dveh primerih je komisija postopek ustavila, ker iz zbranih dejstev in dokazov, ki jih je pridobila pooblaščen uradna oseba, kršitelju ni bilo dokazano, da je storil prekršek.

c) Ugotovitve komisije

Komisija je iz več prejetih zapisov o lobističnih stikih zaznala, da so posamezni lobisti ravnali v nasprotju z 69. členom ZIntPK, saj se pri izvajanju lobiranja niso ustrezno identificirali in pokazali pooblastila interesne organizacije za lobiranje v določeni zadevi. V zvezi z navedenim na komisiji potekajo aktivnosti ugotovitve statusa konkretnih oseb in preverjanja spoštovanja določb o lobiranju.

Ugotovitve kažejo, da se registrirani lobisti zakonske dolžnosti identificiranja ob lobističnem stiku zavedajo in jo tudi izvajajo. V primerih, ko stopijo v stik z lobirancem po pošti, seveda ni mogoče v celoti upoštevati zakonske obveznosti identifikacije. V nasprotju z registriranimi lobisti, ki se zavedajo dolžnosti identifikacije, se osebe, ki lobirajo kot predstavniki interesnih organizacij, v katerih so zaposleni, in kot taki sodijo med zakonske izjeme, po ugotovitvah iz poročil lobirancev očitno ne identificirajo.

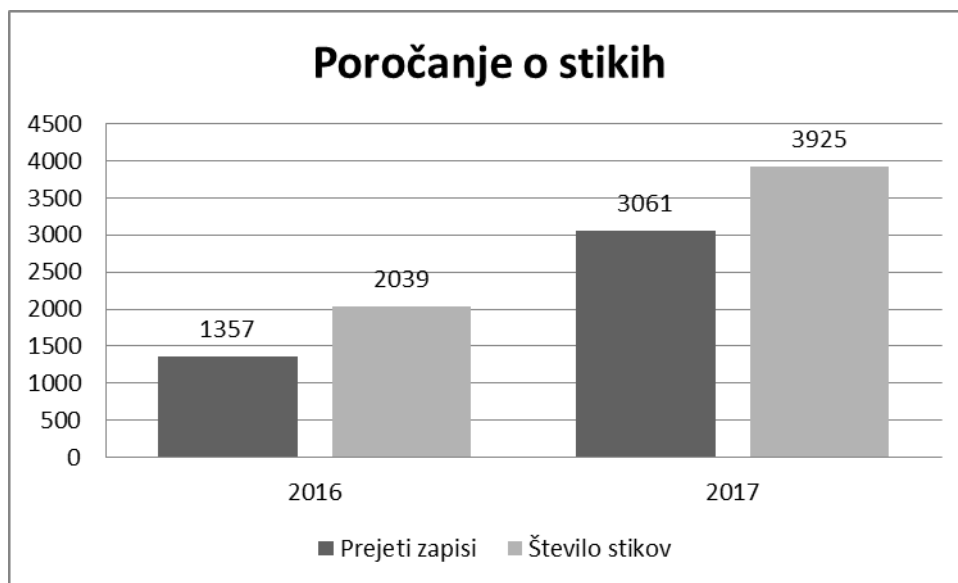
Komisija pri nadzoru lobiranja ugotavlja, da lobiranci stikov, ki sicer imajo vse znake lobističnega stika, ne dojemajo kot lobiranje in o njih zato ne poročajo. Prav tako lobiranci ne izvajajo določb o lobiranju v zadostni meri, saj pred pravitvijo v lobistični stik ne zahtevajo pooblastila interesne organizacije in ne identificirajo lobista.

Posebej zaskrbljujoče je lobiranje na lokalni ravni. V letu 2017 je o stiku poročala le ena občina (v evidenci lobističnih stikov je zapis zaveden kot nelobistični stik, saj je bil namen vplivanja prenos lastništva zemljišča), kar ob upoštevanju dejstva, da organi lokalne samouprave odločajo o vrsti zadev, ki so še kako izpostavljene različnim vplivom in poskusom uveljavljanja posamičnih socialnih, ekonomskih, finančnih in drugih interesov na nejasen način, prej kaže na nepoznavanje ali celo ignoranco zakonskih obveznosti kot na odsotnost lobističnih stikov na lokalni ravni.

C. LOBIRANJE V ŠTEVILKAH

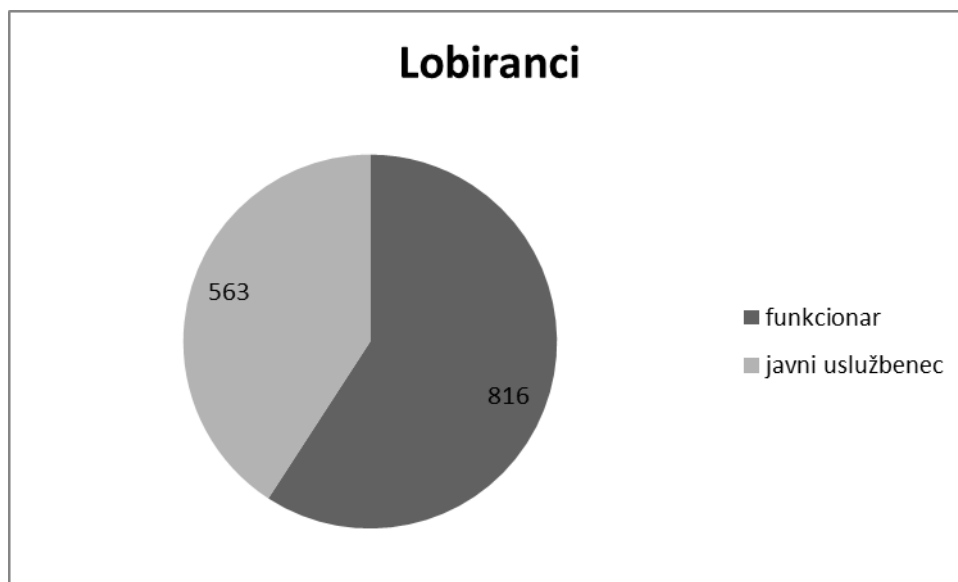
Konec leta 2017 je bilo v Republiki Sloveniji registriranih 68 lobistov, leto prej pa 67. Tekom leta je komisija na podlagi vlog prosilcev vodila upravne postopke in tako pet lobistov vpisala ter štiri izbrisala iz registra.

Komisija je v letu 2017 skupno prejela 3.061 (leta 2016: 1.357) poročanj o stikih (zapisov lobirancev o stiku z lobisti¹), od tega je v 1.682 (leta 2016: 368) primerih naknadno ugotovila, da ne gre za lobiranje, kot ga opredeljuje 14. točka 4. člena ZIntPK. Lobiranci so poročali komisiji, kljub temu da tega niso bili dolžni storiti. Gre za primere, ki sodijo med zakonske izjeme po 56. a členu ZIntPK, torej primere, ko so posamezniki iz javnega sektorja izvrševali njihove zakonske in/ali službene dolžnosti za interes institucije, v okviru katere te osebe delujejo, in primere, ko so posamezniki pri določenemu funkcionarju ali javnemu uslužbencu želeli pridobiti ali podati določene informacije oziroma gre za druge dovoljene oblike javnega in nejavnega vplivanja na odločitve, ki pa niso lobiranje po ZIntPK. V teh primerih niso bili izpolnjeni vsi znaki lobiranja kot jih določa 14. točka 4. člena ZIntPK. Navedeno je prikazano v spodnjem grafu.

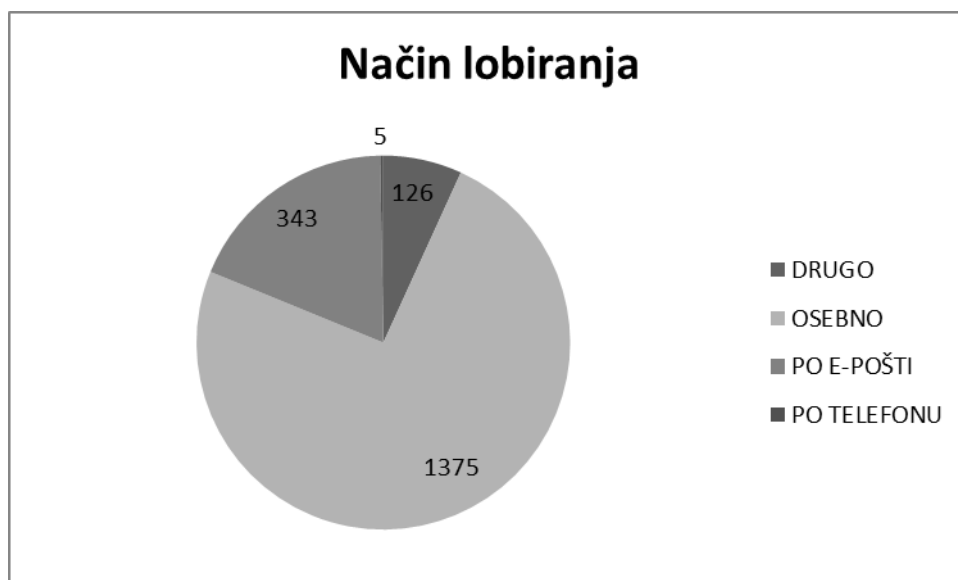

¹ Kot zapis lobirancev o stiku z lobistom se v tem poročilu šteje vsak posredovan zapis s strani lobirancev. Zapis lahko vsebuje več stikov. Na enem obrazcu je v primeru poročanja več lobirancev lahko posredovanih več zapisov.

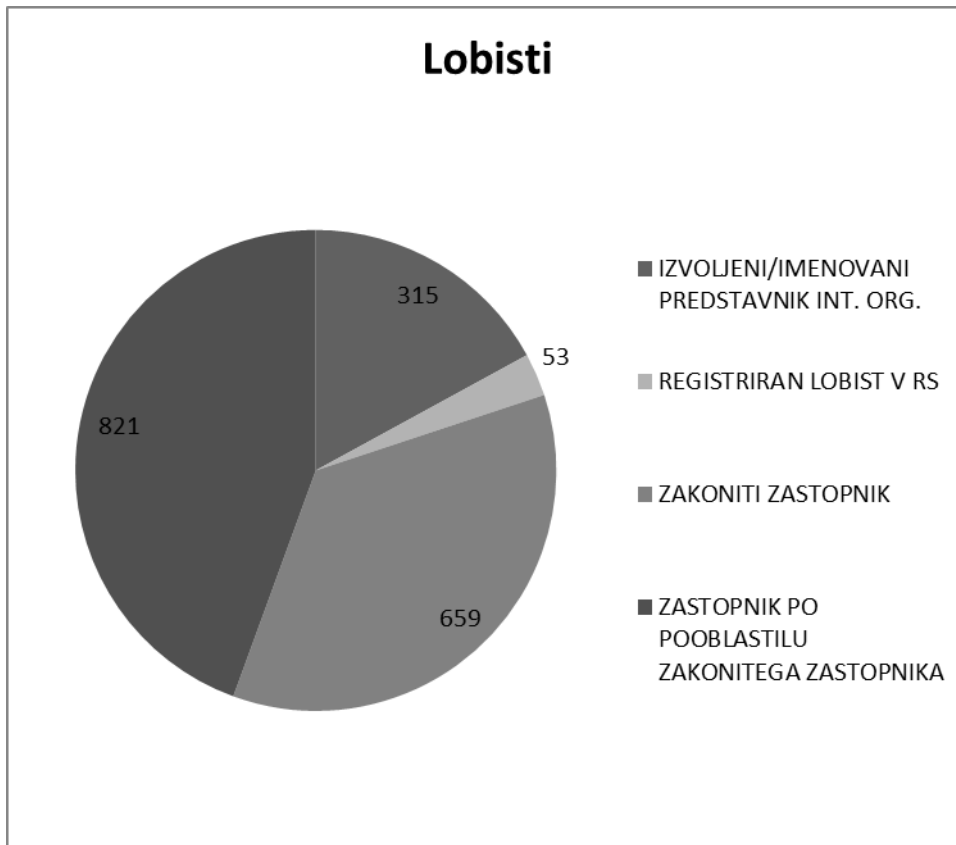
Skupno je komisija prejela s strani javnih uslužbencev in funkcionarjev oziroma tako imenovanih lobirancev 1.379 poročil o lobističnih stikih (leta 2016: 989). Slednja predstavljajo lobiranje bodisi profesionalnih lobistov v 53 primerih (gre za stike z registriranimi lobisti; od 68 registriranih lobistov konec leta 2017, jih je lobiralo le 10) bodisi izjem (gre za stike z zaposlenim v interesni organizaciji za katero lobira, njenim zakonitim zastopnikom ali izvoljenim predstavnikom) v 1.326 primerih. Podatki, prikazani v spodnjem grafu, prikazujejo, da je bilo med lobiranci bistveno več funkcionarjev, ki so poročali, in sicer v kar 816 primerih, medtem ko so javni uslužbenci bili lobirani oziroma so poročali v 563 primerih.

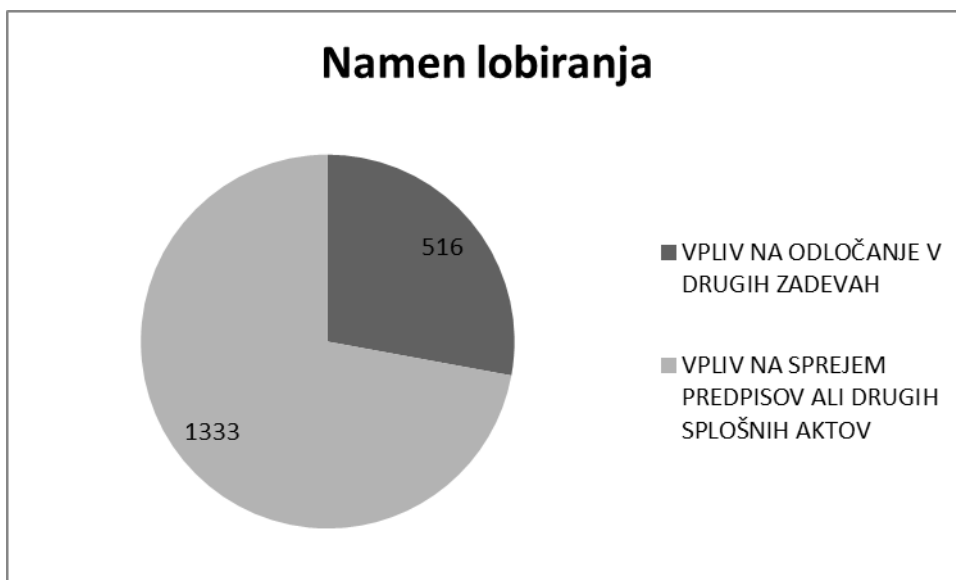
V podatkih, prikazanih v naslednjih grafih, so zajeta zgolj prejeta poročila o lobističnih stikih, ki predstavljajo lobiranje, torej prej omenjenih 1.379 poročil v katerih je bilo poročanih 1.849 lobističnih stikov.

Lobiranje pomeni vsako nejavno komuniciranje, ki ga z namenom lobiranja izvaja lobist. Iz zgornjega grafa je tako razvidno, da se lobisti v največji meri poslužujejo osebnega vplivanja na lobiranca, in sicer v 1.375 primerih, medtem ko se je po elektronski pošti lobiralo v 343 primerih. V 131 primerih pa so lobisti uporabili drug način vplivanja.

Največje število vplivanj so izvedli zakoniti zastopniki posameznih interesnih organizacij, in sicer v 821 primerih. Najmanj so vplivali registrirani lobisti, in sicer le v 53 primerih. Navedeno je prikazano v tabeli zgoraj. Ob tem komisija pojasnjuje, da en lobistični stik nima določenega statusa lobista (nepopolno poročanje).

Analiza po namenu lobiranja kaže, da se je največ vplivalo na sprejem predpisov ali drugih splošnih aktov.

Z vidika subjektov lobiranja po skupinah, je komisija s strani ministrstev, poslanskih skupin in ostalih subjektov, prejela naslednje število poročil:

Institucija	Št. zapisov
Ministrstvo za finance	210
Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport	6
Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo	34
Ministrstvo za kmetijstvo in okolje	13
Ministrstvo za zdravje	13
Ministrstvo za zunanje zadeve	0
Ministrstvo za notranje zadeve	0
Ministrstvo za pravosodje	16
Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti	3
Ministrstvo za javno upravo	158
Ministrstvo za obrambo	1
Ministrstvo za infrastrukturo	33
Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano	3
Ministrstvo za kulturo	1

S strani poslanskih skupin so poročali:

Poslanska skupina	Št. zapisov
Poslanska skupina SD	130
Polanska skupina NSi	102
Poslanska skupina IMNS	51
Poslanska skupina DeSUS	291
Poslanska skupina NP	14
Poslanska skupina SMC	151
Poslanska skupina ZL	12
Poslanska skupina Levica	7
Poslanska skupina SDS	10
Nepovezani poslanec (NeP-AČ)	1
Nepovezani poslanec (NeP-MH)	1

Poleg navedenega so komisiji poročali še:

Ostali organi	Št. zapisov
Kabinet predsednika Vlade RS	35
Generalni sekretariat Vlade RS	3
Javna agencija RS za zdravila in medicinske pripomočke	45
Urad RS za intelektualno lastnino	21
Služba Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko	3
Nacionalni inštitut za javno zdravje	2
Javna agencija za železniški promet	1
Javna agencija za varnost prometa	1
Komisija za preprečevanje korupcije	3
Finančna uprava RS	4

Komisija ugotavlja, da so poslanske skupine v zadnjih letih precej izboljšale prakso poročanja o lobističnih stikih, medtem ko je poročanje občin, določenih ministrstev in nosilcev pooblastil še vedno nerazumno nizko. Navedeno

kaže na dejstvo, da lobiranci nadzora nad lobiranjem in zakonskih določb o obveznosti poročanja o lobističnih stikih še vedno ne jemljejo resno in jih posledično ne izvršujejo.

Glede na število postopkov sprejemanja zakonodaje v letu 2017 komisija ocenjuje, da število prejetih zapisov o lobističnih stikih ne odraža dejanskega stanja. Ob tem komisija izpostavlja nekaj pomembnih sprememb zakonov, v zvezi s katerimi ni prejela zapisov o lobističnih stikih oziroma jih je prejela v nepričakovano nizkem številu, in sicer: Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o omejevanju porabe alkohola, Zakon o spremembah in dopolnitvah Stanovanjskega zakona, Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o elektronskih komunikacijah, Zakon o množičnem vrednotenju nepremičnin, Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o urejanju trga dela, Gradbeni zakon in Zakon o arhitekturni in inženirski dejavnosti.

Področja zastopanja interesov, za katera so se do zdaj registrirali lobisti, so zelo široka. Večina lobistov je registrirana za vsa področja. Področja, na katerih je po pregledu prijav lobističnih stikov v letu 2017 lobiralo največ lobistov, so izobraževanje, infrastruktura, informacijska družba in obdavčenje.

Največ vplivanj so izvedli predstavniki naslednjih interesnih organizacij: Trgovinska zbornica Slovenije, Združenje Frank, Sindikat poklicnega gasilstva Slovenije, Telekom Slovenije, d.d. in Microsoft, d.o.o. Ljubljana.

Najbolj obiskana organa sta bila poleg Državnega zbora RS še Ministrstvo za javno upravo ter Ministrstvo za finance.

Največ vplivanj v drugih zadevah se je izvedlo v zvezi s projektom izgradnje drugega tira železniške proge Divača-Koper in v zvezi s 5G tehnologijo, največ vplivanj pri obravnavi in sprejemanju predpisov pa se je izvedlo na predlog novele Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja ter predlog Zakona o dohodnini in Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb.

ZAKLJUČNE UGOTOVITVE

Komisija ugotavlja, da je razumevanje dejavnosti lobiranja sicer v javnosti še vedno pod vplivom zmotnega prepričanja, da je ta dejavnost povezana s korupcijo. Vpis v register lobistov počasi narašča, vanj so vpisane tudi tri tuje fizične osebe.

Po dobrih sedmih letih veljave zakonskih določb ZIntPK o lobiranju komisija ocenjuje in zaključuje, da zakonske določbe o lobiranju v praksi še niso zaživele v zadostni meri. Iz navedenega razloga so možnosti nadzora nad tem področjem kljub zakonski ureditvi omejene, »sivo« polje nenadzorovanega lobiranja pa izrazito veliko. Ob tem se komisija zaveda, da vse trenutne zakonodajne rešitve niso optimalne in da prihaja do različnih vprašanj v zvezi z razumevanjem prakse in zakonskih obveznosti. Zagotovo pa lahko k večji transparentnosti lobiranja prispevajo javni uslužbenci in funkcionarji z visoko stopnjo integritete, ki so in bodo poročali o lobističnih stikih ter zavračali nedovoljeno lobiranje.

Komisija si bo v prihodnje prizadevala osredotočiti se na:

1. izmenjavo informacij z lobiranci v zvezi z izvajanjem njihovih zakonskih obveznosti in razumevanjem zakona,
2. izmenjavo informacij z lobisti in zagotavljanjem razumevanje zakona,
3. ozaveščanje širše javnosti o cilju zakona.

Načrti in cilji za prihodnost na področju lobiranja so:

1. krepitev transparentnosti lobiranja;
2. visoka raven ozaveščenosti na področju lobiranja;
3. učinkovito uveljavljanje in spremljanje izvajanja določb ZIntPK, ki se nanašajo na lobiranje.

Glavne aktivnosti za nadzor nad lobiranjem so:

- neposredno izvajanje, koordiniranje, načrtovanje, organiziranje, usmerjanje in nadzorovanje nalog na področju lobiranja;
- izobraževanje, ozaveščanje in publiciranje s področja lobiranja;
- opravljanje nalog v zvezi z evidencami s področja lobiranja, vključno z vodenjem in ažuriranjem registra lobistov v Republiki Sloveniji;
- vodenje upravnih postopkov do izdaje odločb o vpisu oziroma izbrisu iz registra lobistov;
- vodenje prekrškovnih postopkov in izrekanje sankcij zaradi kršitev določb ZIntPK, ki se nanašajo na področje lobiranja.

Lobiranje v letu 2017:

- po sedmih letih od uveljavitve zakonskih določb ZIntPK o lobiranju še vedno ni zadostne ozaveščenosti funkcionarjev in javnih uslužbencev o njihovih zakonskih obveznostih, vezanih na položaj lobiranca;
- praktično znanje in uresničevanje zakona je še vedno na razmeroma nizki ravni;
- opazamo premajhno odzivnost določenih organov (npr. lokalnih skupnosti);
- poklic lobista je v Republiki Sloveniji še precej nerazvit, število registriranih lobistov je relativno majhno;
- veliko je nezakonitega lobiranja.

Boris ŠTEFANEC

PRESEDNIK

Vložiti:

- zbirka dok. gradiva.